

Basın Açıklaması

Bugün Sivil Kontrol Memurları (BOA), Yarın Başka Bir Meslek: Bu Tartışma Neden Hepimizi İlgilendiriyor?

Belediye zabıta görevlisi (BOA) kadınlara yönelik başörtüsü yasağı etrafında dönen tartışmayı laiklik ve “tarafsızlık” kavramının daha geniş bağlamına yerleştirdiğim, “Seküler Tarafsızlık İllüzyonu: Sivil Kontrol Memurları (BOA) İçin Başörtüsü Yasağı Nasıl da İslam Karşısı Bir Ajandanın Varlığını Kanıtlıyor” başlıklı bir önceki basın açıklamamın ardından, Müslüman topluluklar içinden üzerinde düşünölmeye değer bazı geri dönüşler aldım.

En çok tekrarlanan yorumlardan biri şuydu: “Bu konu bizi neden ilgilendirsin ki? İnancımıza göre Müslüman bir kadın zaten mahalle kolluk görevlisi ya da polis memuru olarak çalışmayı tercih etmez.”

Bu tepki dikkate alınmaya değerdir, üzerinde durulması gereken bir noktadır. Kadınların hangi meslekleri icra etmesi gerektiği konusundaki tartışma önemsiz olduğundan değil, meselenin özü başka bir yerde yattığı için bu yanıt önemlidir. Tartışma, sadece belirli bir mesleğin seçimiyle ilgili değil, toplumun İslami görünürlüğe nasıl yaklaştığı ve İslam’ın kamusal alanda ne kadar yer kaplamasına izin verildiği ile ilgilidir.

Bu ayrım son derece önemlidir. Toplumsal değişimler nadiren tek ve münferit bir kararla gerçekleşir. Çoğu zaman kararlar, tartışmalar ve sınırlar adım adım değiştirilerek ilerler. Bu nedenle bu meseleyi tek başına değil, İslami sembollerin toplumdaki konumuna ilişkin daha geniş tartışmanın bir parçası olarak değerlendirmek gerekir.

Belediye zabıta görevlileri için başörtüsü yasağı konusu gündeme geldiğinde, Müslüman topluluğundan bazen “İnancımıza göre Müslüman bir kadın zaten belediye zabıta görevlisi veya polis olarak çalışamayacaktır, o halde neden bu konuyla ilgilenelim ki?” tepkisiyle karşı karşıya kalıyoruz. Sadece o meslek penceresinden bakıldığında bu düşünce anlaşılabilir görünebilir. Ancak sadece mesleğe odaklanıp büyük resmi görmezden gelirsek, çok daha önemli bir gelişmeyi gözden kaçırma riskiyle karşı karşıya kalabiliriz.

Zira tartışma yalnızca Müslüman bir kadının belediye kolluk görevlisi olarak çalışıp çalışmak istemediği veya çalışıp çalışmayacağı meselesi değildir. Mesele, devletin toplumdaki belirgin İslami sembollere karşı nasıl bir tavır takındığı ile ilgilidir. Başörtüsü, Müslüman bir kadın için sıradan bir kıyafet değil; inancının, kimliğinin ve Allah Subhânehu ve Teâlâ’ya itaatının gerçek bir ifadesidir. Devlet belirli bir meslek grubu içinde bu görünürlüğü yasakladığında, bu durum sadece o mesleği icra etmek isteyen kişiyi etkilemekle kalmaz; aynı zamanda Müslümanların sembollerini açıkça gösterme, dinlerini açıkça yaşama ve İslami kimliklerini görünür şekilde ifade etme hakkı da etkilenmiş olur.

İşte bu yüzden, bakışımızı bugün tartışılan meslekle sınırlamamak hayati önem taşır. Bu tartışmanın özü, sadece Müslümanların bu tür uygulamalar nedeniyle bazı işlere erişimden mahrum bırakılması değil; aynı zamanda belirgin bir İslami görünürlüğün bir kez daha kamusal alanda yeri olmayan bir unsur olarak resmedilmesidir. Bu perspektiften bakıldığında bu durum yalnızca bir meslek grubunu değil, İslam’ın ve Müslümanların toplumdaki daha geniş konumunu etkilemektedir.

Dün tartışma polis teşkilatı üzerindeydi, bugün belediye kolluk görevlileri (BOA) üzerinde. Yarın aynı mantık diğer kamu görevlerine, eğitim kurumlarına veya çok daha fazla sayıda Müslümanı doğrudan etkileyebilecek toplumsal alanlara da uygulanabilecektir. Dolayısıyla temel soru sadece bugün hangi görevin kısıtlandığı değil, bununla gelecek için nasıl bir normun (standart) oluşturulduğudur.

Bu gelişme diğerlerinden bağımsız değildir. Hollanda’da daha önce yüzü kapatan giysilere yönelik kısmi bir yasak getirilmiş ve bu durum eğitim kurumlarında, toplu taşımada, hükümet binalarında ve sağlık kuruluşlarında peçe (nikap) takılmasını kısıtlamıştı. Aynı şekilde helal kesim tartışmaları da düzenli olarak gündeme getirilmekte ve orada da İslami bir uygulama tekrar tekrar tartışmaya açılmaktadır. Doğrudur; tartışılan konu her seferinde farklılık gösterse de, ancak bu gelişmelerin altındaki eğilim hep aynıdır; zira görünür İslami uygulamalar, giderek kamusal alanın belirli bölümlerinden uzaklaştırılması, sınırlandırılması veya buralara uyarlanması gereken unsurlar olarak değerlendirilmektedir.

Bu durum, daha önce “Hollanda’da Müslümanların Geleceği: 20 Yıllık Asimilasyon Politikasının Ardından” adlı kitabımızda ele aldığımız daha geniş kapsamlı zorunlu entegrasyon siyasetiyle de bağlantılıdır. Kitap, hizb.nl üzerinden ücretsiz olarak indirilebilmektedir. Bu bağlamda Müslümanlardan sadece kanunlara uymaları ve topluma barışçıl bir şekilde katılmaları değil; aynı zamanda İslami değerlerini, ölçülerini ve tezahürlerini laik modele göre uyarlamaları için her geçen gün artan bir baskıyla karşı karşıya kalmaktadırlar.

Bu esnada sekülerizm sanki tarafsızmış gibi sunulmaktadır; oysa o da insan, toplum ve dinin toplumdaki rolüne ilişkin belirli bir dünya görüşünü temsil etmektedir. Bu dünya görüşü hangi dinî sembollerin görünür olabileceğine, hangilerinin olamayacağına karar vermeye başladığında artık mesele tam anlamıyla tarafsızlık değil; tek bir dünya görüşünün topluma hâkim kılınmasından söz edilir.

Ayrıca sessizliğimizin de ağır sonuçları olacaktır. İslami sembolleri kısıtlamaya yönelik atılan her yeni adım net bir tepkiyle karşılaşmadan geçirildiğinde, bu durum politikacılarda ve politika yapıcılarda atılacak diğer adımların çok az direnişle karşılaşmayacağı izlenimini uyandıracaktır. Bu nedenle sessizlik, politikanın daha da genişletilmesine istemeden de olsa zemin hazırlayabilir. Bu da farkındalığın ve sürece dahil olmanın elzem olduğu anlamına gelmektedir.

Bu tür gelişmeler genellikle birdenbire değil, adım adım ilerler. Başlangıçta küçük bir grup veya belirli bir durum hedef alınır, ardından aynı mantık yeni alanlara uygulanır. Bugün sınırlı bir istisna olarak sunulan şey, yarın genel bir kurala dönüşebilir.

Hollanda’nın komşusu olan bir dizi ülkede başörtüsüne ve diğer İslami sembolere yönelik geniş çaplı kısıtlamalar halihazırda mevcuttur. Bu nedenle Hollanda’nın da aynı yöne evrilmesi uzak bir ihtimal değildir. Buradan da Müslümanların uyanık kalmalarının, duruşlarını nesnel bir şekilde ifade etmelerinin ve temel İslami tezahürler baskı altına girdiğinde tek bir vücut olmalarının ne kadar önemli olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bugün tartışılan mesele, belki sizin tercih edeceğiniz bir meslekle ilgili olmayabilir. Ancak mesele, toplum içinde İslam’a ve Müslümanlara ne kadar alan tanınacağıyla ilgilidir. Bu nedenle bu gelişme, dikkatimizi, katılımımızı ve kolektif, ilkeli bir duruş sergilememizi gerektirmektedir.

Okay Pala

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir

Medya Temsilcisi

Hollanda

Telefon: (+) 31(0) 611 86 05 21 | **E-Mail:** okaypala@hizb-ut-tahrir.nl | **Web:** www.hizb-ut-tahrir.nl

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiyevilayeti.com